

Durmuş Hocaođlu

Dersimiz Milliyetçilik: XIII

Pozitif Milliyetçilik: 12

Yeniçağ, “Analiz”., 01 Nisan 2007, Pazar., s.08
“Analiz” Sıra No: 509; 2007-024; Nisan-01

YENİÇAĞ

NOT:

I: Bu yazının matbû metni, üçüncü paragraftaki şu son cümle çıkarılarak neşredilmiştir:

“Çünkü, mükerreren, AB, gelip-geçici bir antlaşma, bir pakt ve benzeri veya bunların muâdili bir kuruluş değildir; milletlerarası olmadığı gibi milletlerüstü dahi değildir; yeni bir devlet ve yeni bir asabiyeye müstenid yeni bir cemiyet yaratma projesidir ve bu ise...”

II. Son paragraf ve haritalar bilâhare tarafımdan ilâve edilmiştir.

D.H.

Milliyetçilik denen şeyin bir vâkıa olarak bâtil, iptal, ilga ve ifnâ edilemeyip ancak ‘aşılabilceğinin’ ve bunun ise günümüz şartları muvâcehesinde – adı ‘milliyetçilik’ olsun ya da olmasın – bir başka veya bir başka tür milliyetçilik ile mümkün olabileceğinin en mümtaz örneklerinden birisi olarak da, “pazara kadar” değil “mezara kadar” olmak üzere tasarlanmış büyük bir proje olan Avrupa Birliği’nin verilebileceğini söylemiş; bilâhare, işbu projenin fiilen start aldığı 1946 yılı nihâyetinde, Churchill’in, Zürih Üniversitesi açılış nutkunda, “*Bir Tür Avrupa Birleşik Devletleri binâ etmeliyiz, adı ne olursa olsun*” dediğini hâtrılatarak, bu projenin başarılammaması hâlinde, AB’nin sonunun belki de başından daha bile beter bir hüsrân olacağını ekleyerek, “lâkin bu ne demek?” suâlini sormuştuk.

Bu, ilkin, şu demek: Devlet keyfi değil zarûrî bir müessesedir ve binâenaleyh, külliyyen yok edilemez; bir devlet ancak bir başka devlet veya bir başka tür devlet ile aşılabilir ki buna “ikame” de diyebiliriz. İmdi: Avrupa Birliği, bizâtihi “devlet”i ortadan kaldırmayı değil, birtakım devletleri bir tek devlet ile aşmayı tasarlamaktadır; kalıcılığını ancak bu şekilde, yâni bir büyük devlet şeklinde teşkilatlanması hâlinde sağlayabilecektir ki bu da, devletsizlik muhâl olduğuna göre, bir devletin ancak bir başka veya bir başka tür devlet ile aşılabilceği – ve binâenaleyh, AB’nin “pazara kadar” varabilmesinin, üye devletlerin “mezara” gönderilmesiyle eş anlamlı olması demek olmaktadır.

İkincileyin de şu demek: Her devleti ayakta tutacak olan bir dayanışma gücüne, irâdî bir bağa, yâni bir asabiyeye ihtiyaç vardır; O olmadan devlet olmaz – çünkü küfür dahi pâyidar olabilir, ammâ, zorbalık ve zulüm olamaz. İmdi AB’nin “mezara kadar” yaşayabilmesi için, üye devletlerin mezara gönderilmesi gerektiğine göre, o devletleri

ayakta tutan dayanışma gücünün aynısının veya muâdilinin bu defa müstakbel “Bir Tür Avrupa Birleşik Devletleri” için de te’sîs edilmesi anşart vâciptir. Bunun için de işbu müstakbel “büyük devlet”in, bir “büyük millet” gibi bir içtimâî alt yapısı olmaklığı da kaçınılmazdır; tam anlamıyla bir “büyük millet”, veya – adı her ne ise - “O’nun muâdili”. Nasıl ki devlet ortadan kaldırılamaz bir şey ise, O’nun için elzem olan asabiye de ortadan kaldırılamaz bir şeydir, o kalkarsa devlet de yok olur – ve fakat boşluk hâsil olmaz; yerini, başka bir asabiye mebnî başka bir devlet alır. Buna binâen, AB, üyelerinin müstakil devletler şeklindeki teşkîlatlanmalarını, aynı fonksiyonu îfâ edecek yeni bir teşkîlatlanma ile aşmak zorunda olduğu gibi, o devletleri ayakta tutan asabiye de yeni ve – daha kapsamlı bir devlet olması hasebiyle – daha kapsamlı bir asabiye ile aşmak zorundadır. Çünkü, mükerreren, AB, gelip-geçici bir antlaşma, bir pakt ve benzeri veya bunların muâdili bir kuruluş değildir; milletlerarası olmadığı gibi milletlerüstü dahi değildir; yeni bir devlet ve yeni bir asabiye müstenid yeni bir cemiyet aratma projesidir ve bu ise...

Gelelim üçüncüsüne: Üçüncüleyin, bu ise şu demektir ki, AB yeni bir millet, veya diğer adıyla, bir “yeni millet” inşâ etmek mecbûriyetindedir.

Ve dördüncüleyin: Bu da, yeni bir milliyetçilik, veya bir “yeni milliyetçilik” demektir; velev ki bu kelime kullanılsın veya kullanılmasın.

Bunlar olmaz, olamaz, oldurulamaz ise, işte o vakit dağılır gider, belki de sonu başından daha beter olarak.

Ne gibi?

Ya Çeko-Slovakya gibi sulh ile ve kansız, ya Yugo-Slavya gibi iç harp ile ve kanlı Çünkü bu ülkelerin her birisinin de ne rızâî mutâbakata dayalı, başarılı birer kapsayıcı asabiyeleri vardı ve ne de diğer(ler)i üstüne bâriz bir hâkimiyeti söz konusu olan bir ana-gövdeleri, bir omurgaları, bir “millet-i hâkime”leri. Irak ise ap-ayrı bir fenomen...

★★★

Dönelim tekrar AB’ye ve şöyle bir bakalım: Bugün AB üyesi ülkeler arasındaki ortak dayanışma bağının henüz yeterince – bir millî devletteki asabiye âyarında ve onun muâdili olabilecek derecede – mevcut olmayışı, geleceğini tehdit eden en belli başlı risk faktörlerindedir. Ve dikkat çekicidir, bu riski büyüten gelişmelerden birisi “genişleme”dir.

Bu noktadan yârin devam edelim ve Gasset’ye kulak verelim artık.

★★★

Çok yakın zamanda yaşadıkları hüznü mâcerâları yukarıda bir tek cümlecik içerisine sığdırılmağa çalışılan Çeko-Slovakya ve Yugo-Slavya’nın Soğuk-Savaş sonrasındaki hâllerinin resmidir (Harita: 1). Bu ülkelerin nereden nereye gelmiş olduklarını anlamak aşağıda verilen eski haritalarına bir göz atmak dahi yeterli olacaktır (Harita: 2 v 3). Açık anlatımıyla, birçok devletten bir tek devlet çıkarmak üzere tasarlanmış olan ve şimdilerde genişlemesinin üç noktalarına varmak üzere bulunmakla da bu hâliyle müstakbel II. Roma gibi duran Avrupa Birliği de (Harita: 4), benzer bir âkıbete uğramamak için, üye devletlerin halkları arasında mutlaka ve behemehâl, milliyetçilik denen şey bir milleti nasıl birbirine bağlıyorsa aynı kudreti hâiz sıkı bir bağ kurmaya mâtuf sıhhatli bir asabiye geliştirmek, diğer bir ifâdeyle, birçok milletten bir tek millet yaratmak mecbûriyetindedir; müşkil mes’ele!

Harita: 1

Harita: 2

Harita: 3

Harita: 4

